

§§ 231—233 ex. ř. jest odkázati na pořad práva vždy účastníka odpor vznášejícího, nikoliv účastníky, proti jichž přihlášce se odpor vznáší (srov. rozh. G. U. čís. 1030) a proto právem odkázal soud první stolice veškeré účastníky, kteří vznesli odpor proti přihlášce A. S., na pořad práva. Pokud stěžovatelka uplatňovala v rekursu, že A. S. jako cesionář měl uplatňovati svůj nárok žalobou podle § 37 ex. ř., poukazuje se na rozhodnutí čís. 2802 sb. n. s.

Čís. 14118.

Rolnické usedlosti střední velikosti ve smyslu zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č.

Pozemky, jež jsou dosud v pozemkové knize zapsány jako louky, jež však lze zpeněžit i jako stavební parcely pro jich výhodnou polohu, nelze vyloučiti ze souboru nemovitostí, patřících do pozůstalosti, za tím účelem, aby tím byl snížen výnos celé usedlosti pod 1.500 Kč.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1935, R I 1692/34.)

N i ž š í s o u d y vyslovily, že soubor nemovitostí patřících pozůstalosti po Josefu B. nelze pokládati za rolnickou usedlost střední velikosti podle zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č., p r v ý s o u d mimo jiné z těchto důvodů: Podle ustanovení § 1 zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č. jsou rolnickými usedlostmi střední velikosti, na něž se vztahují tyto zákonné předpisy, jen rolnické statky, dvory s obytným domem, jichž čistý katastrální výnos činí nejméně 100 Kč a jež mají nejméně 5 ha rozlohy, bez ohledu však na výměru nesmí čistý katastrální výnos převyšovati 1.500 Kč. Podle pozemnostního archu činí čistý katastrální výnos usedlosti celkem 1.513 Kč 22 h, tudíž o 13 Kč 22 h více, než připouští ustanovení § 1 lit. b) citovaného zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č. Přihlášena dědička Kristina B. namítá sice, že prý od toho třeba odečísti pozemky, které nejsou hospodářsky vzdělávány a netvoří tedy součást selské usedlosti, čímž by se zmenšil čistý výnos na 1.472'94 Kč. Soubor pozemků v pozemnostním archu tvoří však nedělitelné pro tento účel společenství, nelze z něho odnímati jednotlivé parcely t. č. hospodářsky a zemědělsky nevzdělané za účelem zmenšení komplexu nemovitostí převyšujícího jinak svým čistým katastrálním výnosem úředně stanoveným nejvyšší případnou hranici určenou zákonodárcem pro pojem rolnického statku s t ř e d n í velikosti. Nesl se úmysl zákonodárcův k tomu, by byl zachován silný s t ř e d n í s t a v r o l n i c t v a při svém majetku, a proto vyloučil z účasti na výhodách ze zákona toho plynoucích jak příliš nepatrné usedlosti selské, tak i usedlosti blízké se pojmu velkostatek. V konkrétním pak případě, kdy se vlivem vhodné polohy jednotlivých zemědělských pozemků tyto mění v několiknásobně dražší parcely stavební bylo by tím méně na místě projednávat pozůstalost tuto podle zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č., pro což není vůbec ani základních zákonných předpokladů.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jde o ustanovení § 1 odst. 2 zák. ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č. Ke správným důvodům rekursního soudu, na něž se odkazuje, se připomíná, že již podle nařízení min. sprav. ze dne 28. února 1909 čís. 3 min. v. k provedení zákona čís. 68/1908 z. z. č. vydaného, bylo k § 1 pod bodem 6 uvedeno, že pojem rolnické (selské) usedlosti nevylučuje, aby k ní náležely kromě polí jiné parcely, jichž lze užívatí zemědělským vzděláním půdy, dále lesní nebo vodní nebo takové pozemky, které jsou neplodné nebo jsou odňaty prvotní výrobě. Totéž důsledně platí i o pozemcích, které jsou v pozemkové knize dosud zapsány jako louky, jež však lze zpeněžit i jako stavební parcely pro jich výhodnou polohu. Ve stejném smyslu rozhodl nejvyšší soud pod čís. 7472 sb. n. s. Jde o otázku právního posouzení a nikoli o zřejmý rozpor se spisy, když přes to, že odhadci pozemky, o něž jde, označili jako stavební parcely a že o nich prohlásil jeden ze znalců, že nejsou ve stavu zemědělské půdy a jsou stavebními plochami, nižší soudy nevyloučily tyto pozemky ze souboru nemovitostí do pozůstalosti patřících za tím účelem, aby tím byl snížen čistý výnos celé usedlosti pod 1.500 Kč, totiž pod míru, která podle § 1 odst. první b) zák. čís. 68/1908 z. z. č. jest rozhodující pro rolnický statek, aby naň mohlo býti použito předpisů tohoto zákona.

Čís. 14119.

Civilní soud jest vázán odsuzujícím trestním rozsudkem nejen, když podmínkou soukromoprávního nároku je přímo, aby tu byl trestný čin, nýbrž i když skutečnost tvořící podmínku pro odsouzení pro trestný čin byla trestním soudem v odsuzujícím rozsudku zjištěna a skutečnost ta je zároveň rozhodnou pro soukromoprávní nárok a tudíž pro řešení civilního sporu.

Výrok trestního soudu o zavinění žalovaného na srážce (§ 431 tr. zák.) jest směrodatným pro uplatňování nároku na náhradu škody, ať jde o poškození na těle nebo na majetku.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1935, Rv I 347/33.)

Žalobce (jeho šofér) srazil se autem s koňským povozem, řízeným žalovaným. Ke srážce došlo, protože povoz žalovaného nebyl osvětlen, ač již byla tma a sněhová vánice. N i ž š í s o u d y, neuznavše žalobní nárok na náhradu za poškození auta důvodem po právu, žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolání žalobcovu a napadený rozsudek změnil tak, že zažalovaný nárok je důvodem po právu.

D ů v o d y:

Jest nesporno, že žalovaný byl pravoplatným trestním rozsudkem odsouzen pro přešůpek § 431 tr. zák., spáchaný tím, že neosvětleným povozem neopatrně jel a srážku s autem způsobil, ač podle svého zaměštnání mohl nahlédnouti, že lidé na zdraví poškození býti mohou. Tento odsuzující nález trestního soudu jest podle § 268 c. ř. s. pro